

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Patria

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Solent patria est: perfectus vero, cui mundus exilium est. Hugo de S. Vi. in did. l. 3. c. 2.

Nonne exulavit Brutus? Nonne exulavit Aeneas? in eorum-
ma exilio non degeneravit Troiana nobilitas. Petr. Ran.

SENTENTIAE POETICAE.

Homer. in i. Odyll.
Ως ἔδιν γλοκίον ἢ πατρίδος ἔδιν τοκίον
Γῆρας εἶσι καὶ τὸ ἀποροδὶ πτοροίκων
Γαῖα ἰσὺ ἀλλο δ' ἀπὸ γαῖας ἀπ' ἀνδρῶν τοκίον.
Sane nihil dulcius sua patria, neque parentibus
Est quamvis quis procul distentem domum
Terra in aliena habet procul parentibus.

Quid. l. i. de Pont. eleg. 4.
Non dubia est Ithaci prudentia, sed tamen optat
Fatum de patrijs posse videre sacis.
Euripid. in Phaeconite.

Ως παλαιὰ γὰρ πατρίδος ἡ βόσκουσα γῆ.
Ubiunque terrarum qua nutrit bellus ea patriae est.
Plutarch. in lib. de Exilio.

Hinc recte interrogatus Hercules,
Argivus an Thebanus? haud unam curo
Lacere, Graecia omnis mihi patria.
Quid. i. de Pont.

Rursus amor patriae ratione valentior omni
Quod tua fecerunt scripta retexit opus.
Nescio qua natale solum dulcedine cunctos
Lacens, et immemores non sinit esse sui.

Quid melius Roma? Scythico quid frigore peius?
Huc tamen ex illa Barbarus urbs fugit.
Cum bene sint clausae, aene Pandione uatae,
Necitur in silvas quaeque redire sinit.

Affuetos tauri saltem, assueti leones
(Nec ferus illos impedit) antra petunt.
Omne solum forti patria est, ubi piscibus aqura
Vi Solucris sacroque quisq. in orbe patet.

Est aliud patrijs victimum finibus esse.
Hera. Carm.
Praefere patriam liberis regem decet.
Euridid.

Conuenit omni ratione et arte
Amantes patriam salutem eius moliri.
Ne fatigeris dum patriam recuperare studes.
Natale solum, ubi conuenit, gratissimum est hominibus.

Neque verbis eius dulcedinem exprimes et possim,
Multo enim auro et opibus antecellit patria.
Ad inhabitandum prudens viro: nam quod natura
Cognatum est et familiare, nescio quam sit
Dulcedinem mortuibus in vita praestat.

Idem in Argo.
Αλλ' ὅμως οὐκ ἔστις τις ἀλλοῦ πατρίδος ὀλίγον ὄρεος
Τὴν γὰρ πατρίδα, ἀνδρῶν φιλίαν φθόνος
Verum tamen miserandum est tempus, quo patria fines re-
linquantur.

Quid paternacharius esset viro tellure?
Idem in Diglye.

Quod si non esses peioribus nunquam ciuitate
Tua contempta regionem istam laudasses,
Nec quidem iudicio non recte sapit,
Qui speret patriam finibus terra
Alienam laudat, et meritis gaudet alienis.

Idem in Phaeice.
Tu vero, o mea tellus, et genitorum patria,
Vale: nam ulro liceat plurimum malis obruatur,
Nullum est iuuuissimum solum, quam quod nutritis omni.

Idem in Phioctete.
Μακάριος ὅστις ἐν τῷ πατρὶος οἴκῳ μένει.
Beatus ille, qui domi suae uicinas manet.
Sophoc. in Terco.

Πολλὰ ζῆλα βίον
Καλλιὰ δ' εἶναι μὴ ἀπέχεσθαι ζῆναι.
Beatum existimo te obditam tuam plurimum.
Est autem optimum, si tertiam nunquam expertus es alie-
nam.

Idem.
Οἴκῳ μένει δὲ τὸν κάλλος τοῦ ἀμύμονα.
Domi manebit vir vere beatus.

Theognis poeta Megarensis.
Πατρίδα κοσμήσει δὲ πατρὶος πόλιν οὐτ' ἐπὶ ἡμῶν
Περίφρονες, οὐτ' ἀδίκους ἀνὸς ἐλάττωσι θυμῶν.
Patriam ornabo pulchram, ciuitatem neque inter populam
Excellens, neque malis uiris mortigerans.

Sophoc. Tragicus.
Nunquam equidem patria uirum in amicitiam.
Receperim meam, hoc scilicet, quod patria
Est, quae nos seruat, et dum in ipsa
Fortunata degimus, consabulamur inuicem.

Huiusmodi legibus hanc ego ciuitatem promoueo.
Eurip. in Polynice.

Quid aliud est patria priuari, quam malum maxime
Maximum reipsa autem maius est quam uerum.
Quomodo istud sit? quid exulibus adeo malum esse
Vnum sane maximum, quod exul non habeat dicitur
sarem.

Homerus.
Εἰς ἐλάνθ' ἄγερος, ἀμύμονος ἐν κρητῶν.
Vnum angustum optimum pugandum esse pro
Idem Odyll.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Νῆυσος καὶ κρητῶν ἀνδρῶν ἐξ ὀνόματι νῆου
Ἡσυχίης, θυμῶν ἰσχυροῦ.
Ceterum Polydes

Cupidus vel summum excentem uidere
Patria sua, sic mori optat.
Fabius ad filium apud Silium Italicum,
Iamq. hoc nec dubites longaeuū nate parentis
Accipe et aeternum fixum sub pede ferua.
Succensere nefas patria, nec sedior illa
Culpa sub extremas fertur mortibus umbras.

Horat. in Oda 2. lib. 3. ad amicos.
Dulce et decorum est pro patria mori.
Anthol. Sac. lac. Bill.

Colestem ad patriam Christo redimentem uocantem
Vitam labentis temporis hostes agit.
Dumq. ad permissam requiem non per suatendit,
Mandata patitur multa pericula uita.

Quae nunc obesse aduersis, aum: plena secundis,
Aut spangit repidos, obligat aut dubios.
Inter quos laqueos currentem ad gaudia uita
Non capiet mundus, cui uita Christus est.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE
ET HISTORICAE

Tevero narrauerunt per moleste ferre, quod a publico
Occupationibus te liberare non ualeas. Quod igitur dicitur
vite genus sit, res suas agere, praefertim si qua sit secum
ut tu, omnibus ferè indubitatum est. Verum hoc enun-
tandum est, nullum nostrum sibi soli natum esse: sed om-
nem sibi patriam vindicare, partem parentes, partem
Multam insuper pro temporum diuersitate nobis accide-
stram occupantiam. Vocante igitur te patria ipsa ad Rem-
bernandam, absurdum forsitan esset non parere, praeter
mul accidit, ut a ditis prauis hominibus relinquantur, non
optimi rationem habentes proficiuntur ad publica. Plac.
9 ad Archyam.

An licet sapiens, ut te latuerit, et patri, et matri, et prop-
riam omnibus patriam esse anteponendam? atque esse
quiddam sanctiusque, et in superiore sortem apud Plac.
pud homines mentis composit esse patriam collatam
que eam oportere magis, etq. obedire, ac rigidius se gerere
assentiri, quam patri, et si quid iubeat, vel distulere, nec
licet, vel facere, et patientissime sustinere, quicquid iuberet
dum? Ac siue mandata uerberari te, siue in vincula uincula
prohinc miserat ad uulnera accipienda, morteque libere
obediendum est omnino: Ius enim iura dicit, neque tempo-
rum, neque fugiendum, neque ordinem deserendum, sed
lo, et in iudicio, et profus ubique ea sunt que Res est, patriam
facienda, aut certe uerbis, quatenus iustum est, ubi licet ad
dum illi, eamque placandam. Ut autem nefas est, vel con-
trem, vel contra patriam, maxime uero omnium compo-
Plac. in Cruone.

Post sermonem de patria maxime conuenit docere, quomodo
patriam esse debeamus. Est enim patria, per Iouem, uelut
Deus, et primus maximusque parens. Quare qui non
sunt a reipia, non temere patriam nominant, uocabulo
patre deducto, pronuntio tamen feminina terminantur
utroque parente missum esset. Atque hoc ratio in finibus
nam ex aequo duobus parentibus colendam esse. Praeter
omnino est patria utriusque parentum scilicet, & ne similes
parentes ambos maioris fieri, sed aequali honore dignam
& alia ratio, quae non tantum aequali, sed maiori etiam, quam
ambos parentes honore patriam afficere monet, neque
eam praefert, sed etiam uxori & liberis, & amicis, & ab
ne rebus aliis omnibus post Deos.

Qui seipsum pro patria seruare uult, tum iniuste facit, tum
dus est, insuper impossibilia desiderans. At qui patriam
ponit, is & Dius charus est, & mente prudens. Quicquid
triae, id singulis quoque particulatum est commune: etenim
nullum est sine partibus. Et vicissim, quod cui fuerit
quoque conuenit, si modo illi, quatenus ciuis est, expediat
serm. Quales in patriam esse debeamus.

Amicitia diuitem breui facileque reparari nequeunt, patriam
um quilibet ciuitas fit illi, qui nouerit uel. Idem.

PC
POLYDORUS

Id est:

Quod terra homini sapienti est peruia: animæ namque fortis... Idem eod. l.

Quod modum autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

Quodammodo autem si quis in patria agens, aliam tamen do-

ter decertant: quippe qui intelligant se quidem in periculi partici-

Beate perfecta ratione videtur, ante alia patriam conuenit esse

Patriæ a qua omnia accepimus, omnia redonemus. P. Anylus,

Quam à patria mutuatus es vitam, eam illi iure optimo reposcet-

Patriæ salus non modo publicum bonum comprehendit, sed in

Ferte opem, ciues (dictum Soderini) patriæ vestræ, vestram liber-

Quidam dixit ad felicitatem primo loco requiri patriam nobi-

Eos qui solummodo verbis ac voluntate bellum pro sociis susti-

Neque pie, neque honeste agunt, qui patriam tyrannide armata

Tu, mihi patriæque concede, cui et natus es & educatus, teque

Æque virtutis est, & bona patriæ auxisse, & mala in se transferri

Beati quicumque pugnantibus pro patria victores euadunt: illis e-

Propugnantibus pro patria quam hostes inuasit, non perinde

Qui furorē iraq; deprauati hostes patriæ semel esse ceperunt,

De igno.

